

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. De juræ Patriarchico trium Episcoparum hic agi probatur, præter aliorum argumenta, ex Hieronymo, Innocentio, & Theodoreto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

tropolitanorum nomine censeri : qui seculo
sequenti in Concilio Ephesino Archiepisco-
porum titulo aucti , in Concilio Constanti-
politano Exarchorum Dicæcæsos dignitate
decorati , tandem in Concilio Chalcedo-
nensi promiscuè Archiepiscopi , Exarchi,
& novitia dictione Patriarchæ sunt appel-
lati . Neque enim Patriarcha ille Alexan-
drinus , cuius meminit Fl. Vopiscus , ad
res Christianorum pertinet , licet viris
doctis alter fuerit aliquando visum . Iu-
dæis Alexandrinus prefectus erat ille Pa-
triarcha , ex instituto cui Hierosolymo-
rum excidium præbuit originem . Etenim
distraicti per varias provincias Iudei , Ale-
xandriæ & apud Orientem quosdam sibi
constituere prepositos sub Patriarcharum
nomine ; qui spectabiles , clarissimi , & il-
lustres ab Imperatoribus habiti , digni-
tatem illam hereditario jure ad posteros
transmiserunt . cursum coronarium

Fl. Vopiscus in
Sannio,

Patriarcharum
Iudaicorum fre-
quens mentio
Tit. Cod. Th. de
Iudeis & Cœlico-
lis, apud Origenem,
Epiph. Cy-
rilum, Theodor
& Palladium.

L. 17. & vlt. e.
Theodol. de la
dr. Petrus, qui
erat r̄ē hæc de re
scriptis, confit
Orientali provi
nici Patriar
chæ nupti pre
fuisse ex i. Iudeo
C. de lud.
Sed legendum ex
eadem lege, que
estrat C. Th. quod
de Occidentalib
us paribus Pa
triarchis conferri
conveniret. Soli
est addita dictio
ne, Patriarchi, que
ab eo à C. Iustini
miani.

A. 1. Concil
Chal. A. 1. vni
versali in Cœ
muni p̄cipiis ma
nuscriptis ad
A. 2. et 3. de la
scriptis ac di
scussionibus
in Cœmuni
vñ. & in Trop
m. lodi ac discus
sionis. Ad. 3.

transmitterebant ; autem coronarium per
Apostolos suos exigeabant ; Primates pro
vinciis præficebant, qui in his causis qua
tam ad superstitionem eorum quam ad fo
rum & leges pertinent, ad similitudinem
arbitrorum judicarent ; donec illis Hono
rij rescripto ea judicij reddendi potestate
est interdictum. Ab anno quadrageensi
mo quarto ad annum quadragestimum
vicecum nonum incidit Iudaicorum Pa
triarcharum excessus ille, ut cum Theodosio
loquar, quibus extinctis, eorum nomen
Archiepiscopis Christianorum communi
catum est. Quod ab Orientalibus profe
ctum est, quibus nota erat Patriarcharum,
qui apud Iudeos viguerunt, nomenclatu
ra ; non vero Occidentalibus, apud quos
nulli Patriarcharum Iudæi floruerunt, si
vera lectio in Codice Iustiniani è Theodo
siano restituatur. Sanè Concilium Chalce
donense in acclamationibus, Leoni Patriar
chæ multos annos votet, & Diaconi Ale
xandrini libellos suos porrigunt cum hac
inscriptione : Sanctissimo ac beatissimo Uni
versali Archiepiscopo & Patriarche magne ur
bis Romæ Leoni, & universali Concilio Quin
& Iudices cognitores, Dioceseon exar
chos, Patriarcharum Dioceseos nomine
compellant. Placuit posteris novitate sua
istius vocis usus, adeo ut ea nihil frequen
tius in Constitutionibus Iustiniani & A
etis Concilij Quinti, propterea quod Pa
triarcha appellatio & Archiepiscopi &
Exarchi Dioceseos significationem com
pletebatur, id est, & Episcoporum, seu
Patrum & Regionis universæ seu Dioceseos
Prefectum exprimebat ; quemadmodum
apud Iudeos Patriarcha ἡγεμονὸς suis &
narratis erat præpositus. Prævissimæ viderunt

Patribus in Chalcedonensi Concilio co-
atis Socrates Historicus , qui Diaeceson
Episcopos à Synodo Constantinopolitana
designatos , Patriarchas vocat , ob jura &
comortia communionis quæ retinenda
erant cum delectis à Synodo Episcopis , ut
fraudulenta hæreticorum contagia vita-
rentur.

V. I. Tribus ergo istis Archiepiscopis seu Patriarchis eximia illa quæ moribus antiquis quæsita illis erant in ceteras provincias privilegia , totius orbis consensu sunt confirmata canone vi. Nicæni Concilij, cuius interpretatione doctissimorum virorum ingenia exercuit. Sanè studio nimio partium & *dærgia* tñs ærælæris multa illis exciderunt à quibus scribendis dubio procul temperassent, si disputationis æstus abfueret. Inde factum ut Ruffini explicatio sit lacerrata, qui Alexandrino Episcopo Ægypti, & Romano suburbicariarum Ecclesiârûm sollicitudinem hoc canone tribui obseruavit. Apud hos enim, totius orbis Ecclesiæ, suburbicariae habentur, id est, Episcopo Vrbis subdita ; apud istos, suburbicariae Ecclesiæ intra Occidentem coercentur. Emergit nova quædam viri celeberrimi sententia, quæ peritissimorum virorum industriam provocavit, ut eam esse repudiandam omnibus probarent. Hujus questionis duo præcipua sunt capita. Primum est, hoc canonem nullam juris Patriarchici mentionem fieri ; sed tantum Alexandrinum & Antiochenum Episcopum , in iis quæ ad jus metropoliticum pertinent, cum Episcopo Romano conferri. Alterum vero , Metropolim Romanam Ruffini temporibus , circa annum quadringentesimum, iis provinciis definitam (Piceno scilicet , Tuscia, Latio, & Valeria) quæ suburbicariae dicebantur, quod à jurisdictione Praefecti urbi penderent, & ad centesimum lapidem porrigebantur. Quanquam litis hujus dirimendæ arbitrium in me non receperim , quia tamen facili negotio contentiones illæ componi posse mihi videntur, si nova quadam interpretatione & novo probationum genere, quæ ab aliis discussa sunt, adjuventur, meam sententiam inter tales tantosque viros ferre non dubitabo.

VII. Nullus apud me est dubitationis locus quin tres illi Episcopi inter se invicem, quod ad jus Patriarchicum attinet, hoc canone componantur, ut docuit vir eruditissimus R. P. Simondus. Cum enim jurisdictio Alexandrini Episcopi quaeverum porrigeretur, non solum per Aegyptum, quæ ab Augusto in provinciam fuerat redacta, sed etiam per Pentapolim, &

- a III. Bellon, & Baron. Cardis.
- b III. Card. Perron, & plusieurs alios.
- c V. Endittifien, Cl. Salmon.
- d V. CL R.P. M. Sirmond.

& Imperij Lib. I. Cap. III.

II

Libyam, quæ regno Cyrenæorum aucta Ägypto accesserant; cùmque Antiochia prærogia per Orientem canone Nicæno fancirentur, quorsum solius metropoleos Romanæ ratio habita fuisset, reliquo Patriarchatus per Occidentem prærogio, si quod Romanus Pontifex obtinebat? Aliorum argumentis addam Hieronymi & Innocentij Primi auctoritatem, qui dubitare non sinunt de jure Patriarchico Antiocheni Episcopi canone Nicæno decretum fuisse. Ille enim conceptis verbis affirmat Antiochiam, secundum canones Nicænos, esse metropolim Orientis. Hic verò scribit Antiochenæ Ecclesiæ delatam fuisse à Nicæna Synodo, non unius tantum provinciæ five metropoleos administrationem, sed totius Dicæcæs Orientalis, id est, quindecim provinciarum quæ Oriente continebantur. *Revolventes itaque, inquit, auctoritatem Nicene Synodi, que unam omnium per orbem terrarum explicat mentem Sacerdotum, que censuit de Antiochenæ Ecclesiæ cunctis fidelibus, ne dicam Sacerdotibus, esse necessarium custodiare, qua super Diaœcæsim suam, non super aliquam provinciam, recognoscimus constitutam.* Idem ergo censendum est de Episcopis Romæ, & Alexandriae: ad quorum exemplum, ut docet canon, Antiochenæ Ecclesiæ iura constituuntur; ut non solius metropoleos prærogia, sed etiam Patriarchica, canone illo firmata fuerint. Accedit Theodoreti testimonium: qui Titulo primo Collectionis Canonum, quæ extat in codice manuscripto Bibliothecæ Regie, docet de dignitate & juribus Patriarcharum hoc canone Nicæno agi. *Καὶ τὸς ἔνδεισις τοῖς πατριαρχαῖς εἰ τῷ κανόνω πρᾶς. Καὶ οὐδὲ τοῦ ἔχεντα τῷ αὐτῷ ὑφαπτάσει ἐπαρχαῖς ἐπέρα τροπῶν Σαν., οὐδὲ χειροτονίᾳ Εἰσοχησι. ἀλλὰ εἰ τοῖς ὑφαπταγεῖσας οὐδὲ τοῖς ἀδικηθεῖσιν αἴτηποδεῖσθαι. Τὸς εἰ Νικαῖα Κυρίου πατρὸς γ., δ. Τὸς εἰ Εφέσω Κυρίου πατρὸς γ. De tributo per canones Patriarchis honore. Εἰ non licere eorum alicui provin- ciam alteri competentem invadere, pro ordina- tione, aut administratione, sed eas que jam in- vasa sunt, iis quibus injuria facta est restituendas. Nicene Synodi canon VI. Eiusdem Syn. canon VII. Synodi Constantinopolitana canon IIII. Eiusdem canon IV. Synodi Ephesina canon VII.*

VIII. Neque verò obstat quod eodem canone Concilij Nicæni ceterorum Metropolitarum prærogia confirmetur. Quippe nihil veteri parte prima canonis trium præcipuorum Episcoporum seu Metropolitarum, Romani, Alexandrinæ, & Antiocheni, iura consuetudine inducta sancti, & deinde generalibus verbis cetero-

rum omnium prærogiosis caveri. Enimvero præter generalem illam juris metropolitici confirmationem, videtur canon Nicænus insignem quandam provinciarum administrationem insinuare, que tribus illis Patriarchis non competenter. Constituto namque jure Alexandrinæ Ecclesiæ ad exemplum Romani Episcopi, simile jus, o'polæ, decernit Antiochia & in ceteris provinciis, nali εἰ τοῖς διάκονος ἐπαρχαῖς. Ergo in quibusdam aliis provinciis præter Antiochenam, Alexandrinam, & Romanam, erant similia administrationis τροπῆσι. Earum nomen edit canon secundus Constantinopolitanus: quo, Ägypto commissa Episcopo Alexandriae, & Oriente concredito Antiochia Episcopo, Asiana, Pontica, & Thracica Dicæces suis synodis administrandæ juxta Concilium Nicænum demandantur. Trium istarum Dicæceson ab Orientali distinctarum meminit Theodosius senior apud Theodoretum. Et ante illum Constantius, qui ad Seleuciense Concilium frequenter adesse jussit Episcopos Orientis, & Asianæ, Ponticæque Dicæces. Ipsèque adeo Constantinus Imperator meminit Episcoporum Asianæ, & Ponticæ, in Paschæ celebratione consentientium.

I X. Quare non est quod aliquis sibi persuadeat tres illas Dicæces & Ecclesiæ etiam πατριαρχαῖς à Synodo Constantinopolitana institutas fuisse, ut colligi videtur è Socrate; cuius sententiam, nondum satis expensam, illustrare non alienum ab hoc loco esse duxi. Cùm Orientales Ecclesiæ per quadraginta annos variis hæresibus vexatae, sub Theodosio liberius respirare cœpissent, Secunda Synodus ab illo Principe Constantinopoli coacta, Arrianorum, Macedoniae, & ceterorum ejusmodi blasphemias anathemate defixit. Tum postquam fideli prospexit, disciplinam quoque attigit, constituta Ecclesiæ administratione secundum canones Nicænos; eo adgetto, ne Dicæceson Exarchi positas extra fines suos Ecclesiæ invaderent; sed Ägyptus, ut dixi, Alexandrino Episcopo, Oriens Antiocheno, Asiana, Pontica, & Thracica Dicæces suis synodis committerentur. Haec quidem disertis verbis in canonibus Secundæ Synodi continentur. Ceterum quia religionis intererat ut Episcopi hæretici ab Ecclesiis pellerentur, hæc regula præscripta est à Theodosio, de synodi sententia, ut iij soli Episcopi inter orthodoxos censerentur qui communionis vinculo cum certis quibusdam Episcopis per unamquamque Dicæces à lege designatis nosterentur: quos ideo præ ceteris Imperator delegit,

B ij

Can. vi. Nic. Sl.
militari autem &
apud Antiochiam
certa quæ pro-
vinciæ sua præ-
rogia gerentur
Ecclesiæ.

Theod. I. 5. c. 23.
Idem I. 1. c. 27.

Euseb. I. 5. de vita
Const. c. 18.

Socrates I. 5. c. 8.

Hieronymus ep. ad
Pamachiam.
Cajetanus: rela-
tus est cap. 10. §. 3.

Janet. ep. ad A-
lex Antioch.

Can. Nic. vi. β.
μονιμούς επι-
καταστάσιον &
εποδιαστάσιον.

videlicet lib. 3.
ep. 1. §. 3. &
lib. 7. ep. 3. §. 6. μη ἔχεντα τῷ αὐτῷ ὑφαπτάσει ἐπαρχαῖς ἐπέρα τροπῶν Σαν., οὐδὲ χειροτονίᾳ Εἰσοχησι. ἀλλὰ εἰ τοῖς ὑφαπταγεῖσας οὐδὲ τοῖς ἀδικηθεῖσιν αἴτηποδεῖσθαι. Τὸς εἰ Νικαῖα Κυρίου πατρὸς γ., δ. Τὸς εἰ Εφέσω Κυρίου πατρὸς γ. De tributo per canones Patriarchis honore. Εἰ non licere eorum alicui provin- ciam alteri competentem invadere, pro ordina- tione, aut administratione, sed eas que jam in- vasa sunt, iis quibus injuria facta est restituendas. Nicene Synodi canon VI. Eiusdem Syn. canon VII. Synodi Constantinopolitana canon IIII. Eiusdem canon IV. Synodi Ephesina canon VII.

III. Bellum I.
Baron. Cato.
IV. Cai. In-
on. N. plenaria
V. Fradi-
li. Salmo.
VI. C. R. I. M.
decreto.